

Hilal ve Haç Kavgası

Çerkeş Şeyhi-Zâde Halil Hâlid Bey, Çev. Gazanfer Şahin

İstanbul, Babıali Kültür Yayıncılığı, 2017, 204 Sayfa, ISBN: 978-605-9059-58-9

Enes GÜNER*

Kitabımızın yazarı Halil Halid Bey, 1869 yılında dünyaya gelmiştir. Ortaokulunu Ankara’da, ardından beş yıllık medrese tahsilinden sonra İstanbul’da Hukuk Mektebi’ni kazandı ve 1893 yılında bitirdi. Londra’da konsolos vekilliği, Cambridge Üniversitesi’nde ilk Türk öğretmenliği, mebusluk gibi birçok vazifelerde bulundu. Aynı birçok yabancı ülkelere seyahatler ederek faaliyetlerde bulundu ve ufkunu genişletti. Rahatsızlığı sebebiyle 1931 yılında vefat etmiş ve Merkez Efendi Kabristanlığına sığınmıştır.

Müslüman aleminin Avrupa ile olan ilişkileri hususunda ve İslam’ın Avrupalılar tarafından nasıl bir algı operasyonu yapılarak yansıtıldığını, insanları kandırmaya çalıştıklarını gözler önüne sermektedir. Halil Halid Bey birçok başlık ile konuyu ele alarak, Müslümanların da nasıl hatalara ve aldatmacalara düştüğünü; birçok dünya ülkelerine seyahat etmesi vesilesiyle edinmiş olduğu tecrübeler, şahit olduğu vakalar ve ‘*Avrupa Medeniyeti*’ diye uydurulmaya ve insanlara yutturulmaya çalışılan faaliyetleri doğru bir şekilde anlatmaya çalışmıştır. Hakkı hak sahibine teslim ederek, halimizi görmemize vesile olmuştur. Kitabımızın yazarı Halil Halid Bey, tanıtmakta olduğumuz kitabında anılan devirde yaptığı araştırmaları ve seyahatleri vasıtasıyla fikirlerini destekleyerek savunmuştur.

Eser; Halil Halid Bey’in hayatı, takdim, önsöz ve on dört bölümden oluşmaktadır. Eserin takdim kısmı Gazanfer Şahin tarafından yazılmıştır. Şahin, kitapta İslam ve Hristiyanlık dinlerindeki inançların ve faaliyetlerin örnekleriyle ortaya konulduğunu; mezhep çatışmaları, İslam karşıtlığı, emperyalizm konuları gibi birçok hususa ışık tutulduğunu bildirmiştir. (s.7) Önsöz kısmını Halil Halid Bey bizzat yazmış, Batı’yı körü körüne yücelten ve Doğu’yu da insafsızca aşağılayanlara ibret olması niyetiyle bu eseri meydana

* Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Tarih Bölümü, Lisans Öğrencisi, enesguner07@gmail.com

getirdiğini kaleme almıştır. (s.16) Bu hususta kendisine katıldığını beyan ederek, Batı Medeniyetinin mazlumları eze eze yükseldiğini görmemek yada görmek istememek vicdanen çok sıkıntılı bir durumdur. Aynı şekilde Müslüman aleminin bu hatalara maalesef ki düştüğünü görmekteyiz. Eserdeki her bölüm oldukça mühim ve idrak edilmesi gereken konulardır.

Medeniyet Hakkında Bazı Düşünceler başlıklı ilk bölümde medeniyet kavramının Batı’da maddi ilerleme olarak algılandığı ve Doğu’da ise hem maddi hem manevi ilerleme olarak algılandığı, Batı’nın kendileri dışındakileri medeniyetsiz olarak kabul ettiklerini, Doğu’nun fiilen bunlara bir şey yapamadığı ve en çok baskıya Müslümanların uğradığını, misyonerleri aracılığıyla Hristiyanlığı Müslümanlara kabul ettirmeye çalıştıklarını ama Müslümanların kabul etmediği gibi hususlara dikkatleri çekerek açıklanmıştır. Biz kendi medeniyetimizi bilerek hareket etsek, Batı’nın oyunlarına gelmeyeceğimize de işaret edilmiştir. *Hilal ve Haç’ın Eskilere Uzanan Münasebetleri* adlı ikinci bölümde hilal kavramının kullanımının Avrupa dillerinde var olduğunu, kutsal kitaplarını tahrif etmelerinden ve Peygamberlerini yanlış konumlandıklarından bahsedilmektedir. Ayrıca görmekteyiz ki, kendilerinin İslam’a olan düşmanlıklarından dolayı İslam’ı hep kötü göstermeye çalışmışlardır. İslam dinine inananlarsa bu şekilde davranmamıştır. Onların kutsal mekanlarına saygılı davranıldığını ve İslam’da dini hürriyetin var olduğunu anlatmıştır. Efendimizden beri hür oldukları görüle gelmiştir.

Hristiyanlıktaki Ruhbaniyet ve İslam’ın Durumu isimli üçüncü bölümde ruhbanların İslam’a düşman olduğu, ruhbanlığın üçüncü kişi olarak araya girmesi ve batıl inançlardan meydana gelmesi gibi hususiyetler açıklanmıştır. Hristiyanlıkta ruhbanlık bir otorite olmuştur. Maddi çıkarları için hizmet eden bir yapı haline gelmiş, siyaseti bile etkileyecek konuma gelmiştir. Ruhbanlar çıkar için hizmet etmektedirler. *Hristiyanlığın Yayılması ve İslam’ın Durumu* başlıklı dördüncü bölümde Hristiyan olmayanları kerih gördüklerini, sömürgelerinde muvaffak olabilmek için Müslümanları öldürdüklerini, merasim kalabalıklarının olduğunu açıklamıştır. İslam dininde sadelik ve muhabbet vardır. Fakat Hristiyanlıkta birçok merasim vardır ve bu merasimlere maddiyatı da karıştırmışlardır. Bu sebeplerden biridir ki, dikiş tutturamamışlardır. Batı, sömürgelerden elde ettiği haksız kazanç ile yükselmiş, Doğu ise maddi imkanları el vermediği için ilerleyememiştir, bu bölümde açıklanmıştır.

Dini Yaymadaki Rekabet diye açıklanan beşinci bölümde İslam dinini karalamaya çalışmışlardır. O kadar ki, ‘İslam kılıç zoruyla yayılmış’ diyebilme cesaretinde bulunmuşlardır. İslam dini hiçbir şekilde zorla, zorbalıkla yayılmamıştır. Aksine hoşgörü ile kimseyi zorlamadan bir nizam içerisinde ilerlemiştir. Ama Batı, misyonerleri ile Hristiyanlığı yaymayı başaramayınca silah zoruyla insanlara eziyet etmiş ve yaymaya çalışmışlardır. İslam dini hoşgörü dinidir. İslam’da alınan yerlere işgal denmediği fetih denildiği görülmektedir. İşgal zorla yapılan bir şeydir. Fetih ise daha iyi hayat şartı sunmak, orayı ihya etmektir. Bu bölümde bunlara dikkat çekilerek açıklanmıştır. *İslamiyet’in Rekabetteki Başarı Sebepleri* adlı altıncı bölümde İslam’a saldırmalarına karşın Müslümanların neden cevap veremediği, İslam’ın insanlara eşit davrandığı, ırkçılığın olmadığı, zulüm edilmediği gibi hususlar açıklamış ve ortaya konmuştur.

İslamiyet’te Kadınların Durumu diye anılan yedinci bölüm önemli bir bölümdür. Bu bölüme nazar-ı dikkatle

bakıldığında bile Batı'nın ne seviyede olduğu görülmektedir. Onlar kadını hakir, köle, değersiz, ruhsuz görürler. Halbuki İslam dininde kadın çok değerlidir. Kadının duygusal bir varlık olması, hakları olması, namusunun korunması gibi hususlar açıklanmıştır. *Çok Kadınla Evlenme* başlıklı sekizinci bölümde zamanla kendi heveslerine göre kılıfa uydurduklarını, metres almaları, nefislerine sahip olamamaları gibi hususları açıklamıştır. İslam dininde çok evlilik anılan devirde savaşlar neticesinde erkek nüfusun azalması ve hanım sayısının çoğalmasıyla, hanımların dul kalmaması için iyi niyetle yapıldığı anlatılmıştır. M. Akif Ersoy'un buyurduğu gibi: '*Medeniyet dediği tek dişi kalmış canavar*'.

Boşanma isimli dokuzuncu bölümde boşanmanın Hristiyanlıkta yanlış niyetlerle kullanıldığını, İslam dininde önemli bir mevzu olmadan boşanma olmayacağını, belli olaylarla kadında boşanma talep edebileceğini açıklamıştır. Kaldı ki, İslam dini boşanmayı teşvik etmemiştir. Boşanma sıkıntılı bir durum olarak görülmüş, önemli bir dereceye gelinmediyse aranın toparlanması teşvik edilmiştir. Bu hususlar bu bölümde açıklanmıştır. *Hristiyan ve Müslüman Esirler* olarak adlandırılan onuncu bölümde iki dinde de tamamen köleliğin kaldırılmadığından bahsedilmektedir. Fakat İslam dini merhamet dinidir ve köleleri serbest bırakmayı teşvik etmiştir. İslam dini köleliği kırmak için uğraşmıştır. Hristiyanlıkta bozmuş oldukları kutsal kitaplarıyla çelişkiler içine düşmektedirler. Batı köleliği ticaret haline getirmiş, o mazlum insanlar üzerinden sermayelerini oluşturmuşlar ve çalıştırmışlardır. İslam azat etmeyi teşvik eder, Batı ise çıkarları için insanları zorla kullanmıştır. Köle denilenler insandır ve merhamet etmek zorundasınızdır. Ayrıca bu bölümde İslam dininde köle ile izdivacı, köleliğin esasında harp esirleri ile sınırlı olduğu gibi hususlar açıklanmıştır.

Köleliğin Kaldırılmasındaki İnsani Gaye isimli on birinci bölümde coğrafi keşifler ile başlayan süreç ve ileride köle ticaretinin başlaması ve devletlerin bundan para kazanması anlatılmıştır. Mazlumların emeğiyle haksız yere kazançlardan, mazlumlara yapılan eziyetlerden, insanlığın bu rezaletten kurtulması gayesiyle önü alınmaya çalışılmıştır. Osmanlı Devleti de bu işin karşısında durmuştur. Örneklerle bu bahis detaylıca anlatılmış, gözler önüne serilmiştir. *Hilalin Fethi* isimli on üç numaralı bölümde sömürgecilerin doğu üzerine yaptıkları sömürgelerinde zorlandıkları hususları, ticari çıkarları için sömürdüklerini, Müslümanları tehdit olarak görerek korkup yok etmeye çalıştıklarını, çıkarları uğruna insanlara yaptıklarını açık bir şekilde gözler önüne serilmiştir. Ayrıca Batı'nın korkulu rüyası olan '*Şark Meselesi*' üzerinde de durulmuştur. *İslam Birliği Tehlikesi* başlıklı on üçüncü bölümde Müslümanlara yapılan eziyetler sonrası birliğin kurulamadığı, Batı'nın Müslümanlardan korkması '*Şark Sorunu*' ve '*Doğu Tehlikesi*' diye adlandırmalarını, Müslüman halkları zorla ve işkencelerle kontrollerine almalarını, vicdansız ve insafsız şekilde yaptıkları işkenceleri açıklamıştır.

Eserin on dördüncü bölümü *Sonuç* kısmında Müslümanların da anılan dönemde buldukları hali, Yahudiler gibi Müslümanları da bölük pörçük ederek dağıtmak istediklerini, Müslümanların üzerine oynanan hain planları, Müslümanların fiilen harekete geçip batı mallarını boykot halinde olmaları gerektiğini açıklamıştır. Birliğimizi, dirliğimizi sağlayamadığımız müddetçe Batı'ya karşı gelemeyiz. Dilimizi, dinimizi ve tarihimizi iyi öğrenebiliriz ki aslımıza, şanımıza rücu' edebilelim.